II. évfolyam. Székely-Udvarhelytt, 1899. január 1. 1. szám.

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:
Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanitóknak egész évre 3 frt — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**
Szerkesztő
és laptulajdonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számittatnak. A bélyeg dij külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 25 kr.
A hirdetés és nyilttér dija előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D Fia könyvnyomda
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D Fia könyvnyomda

Ujév napján.

Mikor a sötét éjszakában megszólalnak a harangok, oly busan hangzik ez, mintha temetnének. Az éjféli titkos szellő elkapkodja méla lugásokat s elrepiti a természet felett, mely csendes álomba várja az ujév ébredését. Csakugyan temetnek. Elhantolnak egy évet ismét, melyet átadunk az emlékezetnek s melyen felépitjük a jövő hitét. A mult homályába hanyatlik az elmult év s ezért oly fájdalmas az éjféli harangszó, mely az utolsó Isten hozzádot rebegi el az eltemetett időnek, melyből egy más év nyitja meg titokzatos végzetét.

Elfog a méla kesergő hangulat az idő gyors forgását bámulva, mikor emberi rövid létünk véghatárát látjuk egygyel közelebb jönni. Egygyel lejebb a fokon s elszomorodik az örök életre vágyó lélek, mely Jozsué módjára az időnek sebesen forgó kerekét kivánná megállitani A tünő perczek fájdalmas hangon hirdetik az örök enyészet szomoru regéjét s a jövő sejtelmes titokszerüsége nem tudja feledtetni a mult történetét. Mert minden elveszett, mi a multé s csupán az emlékezet őrizi meg, mintha az elhantolt idők sirja felé, sirkőnek rendelte volna a végzet — az emlékezet, mely néha visszaidézi a letünt napoknak feledni nem tudó szép regéit. Mint mesevilág bübájos regéje kisért, de vissza nem tér, nem . . . többé soha . . .

S eltemettük mi is az évet, átadjuk a történelemnek, magunk ujat kezdünk. Elhantoljuk a multat és egy bizonytalan jövőt nyitunk meg. Szivünk elkábul és szemünk nem hat keresztül a jövőt elfedő sejtelmes fátyolon, mely végzet és örök szerencsét egyformán tartogatja méhében.

Oh! ébred-é az uj év hajnalával uj élet a földön? — az eltemetett mult nem fog-é kisérni a jövő reménységei között s mint sirjában nyugtalan szellem nem fog-é ismét visszatérni, hogy szabályozza a jövő forgásának utját és menetét?

Dőre remény uj évtől uj jövőt is várni, mert a multon épül fel a jövőnek temploma és életünk azon mederben foly tovább, melyben lepergettük a muló perczeket. Az emberiség nem kezd uj életet egy megkezdett évvel, csak uj századok nyitnak uj történetet s magunk se ébredünk fel a tisztaság és ujjászületésre, melyre megérelt a romlott erkölcsiség s a satnyult kor világa.

Pedig várjuk a jobb jövő hajnalhasadását, mikor nagy eszmékre képes kor terem s mikor elmulik a sötét világ, melybe a lélek romlottsága vezetett. Hol van az eszményi tisztaság? Hol az élet igazsága? — Jövőtől várjuk ezt, mert a mult nem tudta megteremteni. Az emberiség egész zöme egy nagy komédiát játszik, mert az életbe nincsen igazság, de a végén, mikor üt az óra, nem kaczagnak, hanem sirnak az emberek.

Köszöntünk uj év — tőled várjuk, hogy nyisd meg a jobb jövő történetét, ébresztgesd az emberiséget, hogy álomvilágában, melybe erkölcsi romlottsága vezette — hamis utra tévedt, mely uton nincs élet, csak beteges vergődés. Mert ha megkondul a vészharang, az temetési dal lesz, mely mellett eltemetik az eszményi embert és tért nyitnak az állatnak, mely bennünk diadalmaskodni fog.

Satnyult kor nyögése között Kepler megszólal a nagy költő által s várja jobb, tisztább idők ébredését, mikor felzendül marsailleise dallama és ő meghallja a „jövő dalát“.

Mi lesz a jövő dala? mi fogja a vén földet ujjá teremteni? Nem halljuk a csengő éneket, csupán a romlott világ sohaja hat el felénk.

Mert az uj idők dalát elbolondult tömeg irta zászlójára és éhes gyomor mellett osztályharczot kezdett s a szent eszmék hirdető lángszavát, melyet Kepler lelke megsejtett, a jövőre nézve kiforgatta az önös harczában az ember s nagy sirkövet állitott az elhantolt ideálizmus felé.

Majd ha az emberiség helyes utra lépik s erkölcseink a gyom és burján közül virágos kertbe jön s az életbe komédiáskodás helyébe élet igazság lép, akkor az uj év megnyitotta az emberiségnek egy uj történetét. Ezért várjuk minden uj év születését aggódó és reménykedő szemmel, vajjon méhében mit rejt mi reánk nézve és jön-é az ébredés órája?

S mig fájdalmasan, panaszosan hangzik az egész világ szava az ó-év elmulásánál, a harang zugása mellett várja a teremtés ura megszületését egy boldogabb uj évnek . . . Felhangzik az együttes kivánság minden ajkon, melyet minden sziv érez:

Boldog uj esztendőt!

Ezt kivánunk mi is mindenkinek, hogy nyissa meg az uj év a szebb és boldogabb idők sorát . . .

Boldog uj évet! . . .

Külföld.

Az anarchia ellen. A Romában tartott nemzetközi anti-anarckista kongreszus harminczegy napi ülésezés után közvetlenül karácsony előtt befejezte munkálkodását. A kongreszus több oly határozatot hozott, melyek az anarchista tanoknak sajtó utján való terjesztése ellen irányulnak. Különösen érdekes, hogy az anarchista sajtó üldözését illetőleg a hozott

Szilveszter estéje.

Nagy társaság gyült össze, hogy megünnepelje, elbucsuzzék az elmult nehéz, viszontagságos évtől. A társaság felállott, mindenki felugrott helyéről s kezében a pezsgőtől habzó pohárt tartva, számlálták az óra ütéseit: egy, kettő, négy, hat, kilencz, tizenegy, tizenkettő. Boldog uj esztendőt! Éljen az uj év! S koczintottak szilajul, nekipirult arczczal és kiitták a tüzes italt.

Aztán, mintha az uj év belopódzása bizonyos meghatottságot is csempészett volna a társaságba, egyszerre mindenki elhallgatott. Talán arra gondoltak, hogy kit ragad el közülök az uj év és hányan lesznek a beköszöntő év bucsuztatásán . . .

A csend csak pár pillanatig tartott, a társaság egyik tagja felállott és igy szólt:

— Megigértük a hölgyeknek, hogy kiki elmondja életének legfontosabb momentumát. Halljuk e őször is a mi egyetlen agglegény társunkat, kezdje meg Montbizot Jenő az ő történetét.

Az aposztrofált agglegény komolyan ült székén, előtte az alig megizlelt pezsgő szórta apró buborékjait; a felhivásra összerezzent, egy perczig gondolkodni látszott, de azután megszólalt érczes és mégis mélabus hangján:

— Kedves barátnőim és barátaim! Felszólitottak, hogy mondjam el életemnek azt a legveszedelmesebb momentumát, mely kiható volt egész életemre. Szivesen mondtam el, sőt megvallom, két évtized óta vártam egy kinalkozó alkalmat, hogy megkönnyebbülhessek e nehéz tehertől, mi lelkem szüntelen nyomja, szivesen közlöm a még senkivel sem közöltet s abból egy szót el nem veszek, de egy szót hozzá sem teszek.

Itt megállt, mintha rendbe akarná szedni gondolatait, azután a társaság feszült érdeklődése mellett ujra felvette a beszéd fonalát.

Az én életem legfontosabb momentuma huszonnégy éves koromban történt. Szép fiu voltam, modorom megnyerő, szerettek a lányok, de én affele modern ifju létemre nem az ártatlan virágok körében éreztem jól magam, hanem inkább a fiatal asszonyok mellett. De talán ez természetes volt. Ezektől több hasznot vártam, mintha leányoknak udvarolnék. Hogy voltak is sikereim, azt hazugság nélkül mondhatom. Egyszer azután mégis megismertettek egy asszonynyal, a nevét elhallgatom, ki abban az időben egyaránt uralta a báli termeket és a férfisiveket. Annyi csodálatos dolgot hallottam felőle, hogy igazán ismerni kivántam ezt a szép asszonyt.

Egy barátom azután be is mutatott neki: megdobbant szivem, mikor kezét mint egy királynő csókra nyujtá. És azután megengedte, hogy a körében maradjak.

Mind többet időztem a szép asszony közelében s mind kevésbé birtam volna megszabadulni a varázstól, mit reám gyakorolt. Szerelmes lettem. S e közben megtudtam, hogy az asszony férjét, kihez gazdagsága miatt ment, noha az őt imádja az őrülésig, nem szereti s igy házi barátokkal kárpótolja magát. Férje tetőtől talpig becsületes, jellemes ember volt, ki soha egy perczig sem gyanakodott nejére.

Az alkalom tehát reám nézve is kecsegtető volt és ész nélkül rohantam a veszélybe . . . Ismeretségünk második hónapjában már elmondhattam magamnak, hogy szeret az asszony, hogy birtam ezt az isteni asszonyt. De féktelen érzékiségü volt e nő s mind jobban mélyedtünk szerelmünkbe. Én figyelmeztettem, legyen óvatos, férje megtudhatja a valót. Ő nem félt, férje benne mer kételkedni; s tovább is csak nekem, szerelmének élt gondtalanul, de szinte ész nélkül is.

Egyszer épp nála voltam. Két hétig nem látott. Otthon voltam édes anyámnál s az asszonyt majd megölte ez a pár nap; öt sürgönyt küldött értem, és én az ötödiknek kénytelen voltam engedelmeskedni, mert azzal fenyegetett, ha rögtön meg nem jövök, értem utazik. Feljöttem tehát és a legelső utam ő hozzá vezetett.

Nem akart betelni velem s együtt talált az est, megfeledkeztünk mindenről és mindenkiről, nem hallottuk a léptek neszét, nem az ajtó nyilását s csak akkor eszméltünk öntudatra, mikor előttünk állott rettenetesen feldult arczával, kezében pisztolylyal a — férj.

Ereimben meghült a vér, kiszolgáltatva látva mindkettőnket a férj gyilkos és jogos boszujának. Az asszony egy irtózatos sikolyt hallatott és nagy tükre háta mögé bujt, hol azonban már a második pillanatban eszméletlenül összeesett; én éppen a férj felé akartam ugrani, hogy megakadályozzam a lövésben,

Walter Vilmosné 50 kr, Weisz Hermánné 50 kr, Kassay Ákosné 1 frt, Jakab Gyuláné 1 frt, Gyarmathy Ferenczné 50 kr, Doros Györgyné 1 frt, dr. Voith Gerőné 50 kr, Olasz Gyuláné 50 kr, ifj. Bodrogi Sándorné 50 kr, Nuszbaum Ida 30 kr, Székely Dénesné 1 frt, dr. Mezei Ödönné 1 frt, özv. Fejérvári Lajosné 1 frt, Szakács Károlyné 1 frt, Csép Ignácz 30 kr, Solymossy Jánosné 1 frt, Bock József 20 kr, Gál János 1 frt, ifj. Kecskés Antiné 30 kr, özv. Diószeghy Lajosné 50 kr, Kassay Otilia 30 kr, Benedek Gézáné 50 kr, Tibád Gergelyné 1 frt, Nagy Samuné 1 frt, Lányi Imréné 5 kr, gróf Haller Annuska 2 frt 50 kr, gróf Haller Zsófia 2 frt 50 kr, Ugron Lázárné 1 frt, Hoffmann Sándorné 50 kr, Tomcsa Sándorné 50 kr, Görgényi Károlyné 50 kr, Gönczi Lajosné 50 kr, Szabó Albertné 1 frt, Sándor Mózesné 50 kr, Félegyházi Antalné 50 kr, László Domokosné 1 frt, Fankovich Mariska 30 kr, Szakács Mózesné 50 kr, Steinburg Ottóné 50 kr, Szabó Gyuláné 20 kr, Ugron Jánosné 1 véka almát, Gans Siegfried karácsonyfát, a megyei takarékpénztár igazgatósága 5 frt, a székelyegyleti első takarékpénztár igazgatósága 10 frt; különbözőktől 4 frt 80 kr; összesen 60 frt 70 kr.

A jubileumi érmek, melyeket ő Felsége a polgári tisztviselők és alkalmazottak részére adományozott, az egyes szakminiszterek részéről az illető hatóságok főnökeihez megküldettek. Vármegyénk központi és járási tisztviselői közül többen kapták meg az érmet, melyek még a múlt héten érkeztek meg gróf *Haller* főispánhoz s karácsony másodnapján lettek szétosztva.

Ez év sajátságai. A jelen század utolsó előtti éve egész sorát mutatja fel a naptári sajátságoknak. Mindenekelőtt igazi *vasárnapi év* lesz a szó legteljesebb értelmében, a mennyiben nemcsak vasárnappal kezdődik, hanem vasárnappal is végződik. Ez okból oly sok vasárnapokat foglal magában, a menynyit csak egy esztendő tartalmazhat, t. i. 53-at. Másik sajátsága 1899-nek abban áll, hogy nemcsak mind a négy adventi vasárnapja deczember hóra esik, hanem, hogy utólsó vasárnapja éppen deczember 24-ére, tehát a karácsony előtti utolsó napra fog esni. A másik két nagy keresztény ünnep nagyon korán lesz a jövő évben. A *husvét* ápril 2-án a *pünkösd* pedig május 21-én következik be. *Mária égbemenetelekor* ugy lehet, rosz időnk lesz, miután *a három kisasszonynap* elsejére t, i. *május 11-ére* esik. A nagypénteket márczius utolsó napján fogjuk ünnepelni. A korai husvét következtében kurta farsangunk lesz, mely összesen 30 napig fog tartani, mig az idei böjt 47 napos lesz. Az összes vasárnapok és ünnepnapok 74 napot vesznek igénybe.

Képviselőtestület megalakulása. Dr. *Gyarmathy* Dezső polgármester *Jakab* Gyula alispán intézkedése folytán a Székely-Udvarhely városi képviselőtestület alakulásának végleges kimondása végett a képviselőtestület összehivásának határidejéül folyó hó 2-ának délelőtti 9 óráját tüzte ki.

A jégpályáról. Mint mult számunkban előre jeleztük volt, a korcsolya-egylet jégpályáját 26-án, ünnep másodnapján zenével megnyitotta. Igy tehát, a mit városunk szép leányai és gavallérjai oly régen epekedve vártak, végrevalahára csakugyan beköszöntött — a jégszezon. A karácsonyi ünnepek alatt még nem volt meg a rendes képe a jégpályának, de harmadnapján már rendje-módja szerint ment minden. Nagy baj azonban az, hogy a pályát mindössze csak három nap lehetett délután is nyitva tartani, mivel azt a déli nap hasznavehetetlenné olvasztja föl s igy most már e sport hivei epekedve várják a havat, a mely aztán magával hozza huzamos időre a hideget, s felélénkül még jobban az élet ott — majd, ha fagy.

Koronaértékekben való számitás. Az államvasutak értesitése szerint, a magyar-osztrák és bosznia-herczegóvinai igazgatóságának területén 1899 évi január 1-től kezdve azon szállitási illetékek, készpénzelőlegek és utánvételek, melyek ez idő szerint osztrák-bankjegy értékü forint és krajczárban számoltatnak el, kizárólag *korona és fillérekben* fognak elszámoltatni.

Teljes holdfogyatkozás. Általános érdeklődés közepette történt meg kedden (27-én) éjjel a holdnak, ennek a diszkrét égi testnek teljes elsötétülése, aminek a tiszta deczemberi éjszaka érdekességét nagyon emelte. Az árnyékba lépés este 10 óra 35 perczkor állott be. A holdnak ez órában jelentékeny magassága volt a horizont fölött, mert már délután 3 óra 46 perczkor feljött. 12 óra 2 perczkor kezdődött a teljes elsötétülés. 45 percz alatt megtette fele utját a föld árnyékában, vagyis az elsötétülés tetőpontját érte el.

Kolozsvári Lapok. Ez alatt a cim alatt Kolozsvártt szépirodalmi hetilap jelent meg. Szerkesztője *Kovács* Dezső ref. főgimnáziumi tanár, aki mint novellairó is számottevő tehetség. Kiadója a lapnak *Gombos* Ferencz. Az első szám tartalma igen gazdag és magas szinvonalu.

Iparosok fillérestélye. Iparosaink holnap ujra megkezdik rövid időre megszakitott estélyeik sorozatát. A holnapi estély müsora! *Sebesi* Árthur és *Baranyai* Margit szaval, *Vass* Róza felolvas, *Herczeg* Albert és *Pallós* István dialogot adnak elő, *Hettás* Gusztáv monologizál, *Papp* Sándor és *Szánthó* Ferencz duetteznek. Az estély rendezői: *Ráduly* Mariska, *Bálint* Emma, *Jakabovszky* József és *Biró* Áron.

A székely müvelődési és közgazdasági egyesületnek f. évi november hó 30-ikára egybehivott rendes közgyülése nem volt megtartható, miután a tagok az alapszabályok által megállapitott számban nem jelentet meg. Ennél fogva Budapesten folyó évi január hó 31-ikén, d. u. 5 órakor, az egyetemi könyvtár épületében, uj közgyülés lesz, mely az alapszabályok értelmében a következő ügyekben: 1. évi jelentés, 2. a pénztárnos számadása és jövő évi költségvetés, 3. az alapszabályok módositása, 4. alapszabályszerü választások — a megjelenő tagok számára való tekintet nélkül határozni fog. Budapest, 1898. decz. 20. *Benedek* Elek titkár.

Miből jósol a magyar paraszt esőt? Álmos vagyok, — bogaras a jószág, — behallik a szomszéd harang, — börke szalonna meglágyult, — brekegnek a levéli békák, — dühösek a méhek, — alant járnak a fecskék, — lecsap a füst, — ludak, kacsák örömükben nem férnek a tóban, vizben, — mosdik a macska, — megereszkedik a hur, — messze ellátszik a hegy, — hentereg a szamár, — pipál a hegy, — pezseg a sok hangya, — rikoltoz a páva, — sokat szólnak a kakasok, — fáj a tyukszemem, — tyukok, verebek fürdenek, — udvaros a hold, — viszket a fülem.

Forgó Ujság. A Kossuth Lajos-utczán pár nap óta nagy népcsődület van, mely néha oly mérveket ölt, hogy a különben is élénk forgalmu utczán akadályozza a szabad közlekedést. Az emberek az „*Ujságirói sorsjáték kezelőségének*“ egy kirakatát bámulják, mely valóban meg is érdemli a figyelmet. Egy feltünő izléssel kiállitott hatoldalu oszlopon tizenkét budapesti napilap czime alatt olvashatók az illető lapokhoz érkezett legujabb távirati tudositások, melyek óránkint változnak. Az oszlopot egy leleményes gépezet folytonos forgó mozgásban tartja, ugy, hogy az oszlop valóságos forgó ujság. Persze a kirakat nézői az alkalmat felhasználják arra, hogy azonnal ott helyben ujságirói sorsjegyet vásároljanak, minthogy az első huzás már **január 4-én** megtartatik. Egy 50 kros sorsjegygyel, mely mind a hat huzásra érvényes, egy 100,00 koronás főnyereményt és öt 20,000 koronás nyereményt is lehet csinálni.

B. u. é. k. Alig virrad fel a hajnal, hosszu sorban megindulnak a bucsujárók, hogy egymásnak átadják a lakásunk kilincsét és lehető legboldogabb ujévet kivánjanak nekünk. Minden kaszt és minden rang megörvendeztet bennünket üdvözletével; ki szóban, ki pedig irásban. Az utóbbiakat tuczat számra önti be hozzánk a posta és akár két napig egyebet se tegyünk, mint leveleket bontogassunk. Szerencsére már ma megkezdhettük ezt a foglalkozást, már ma megkaptuk egy részét a „b. u. é. k.“-ás leveleknek. A sok kedves, ismerős és ismeretlen vonás között hirtelen a szemünkbe ötlik egy irás, amelyet eddigelé nem láttunk még és a mely azt hirdeti, hogy;

N. N.
sirkő-raktár
b. u. é. k.

Azután kisebb betükkel, de elég feltünően ott van a sirkő-raktár helye is és szinte keressük még ezt a megjegyzést: „ajánlja szép kivitelü és tartós sirköveit.“ Hát bizony ez nem mondható éppen kedves figyelemnek és ha az ember már sirkőraktár, hallgassa el ezt a gyöngéjét legalább az ujévi üdvözletén. Mert ilyen jogon a sirásó, a temetőőr és az Enteprise diszőrsége is meggratulálhat bennünket és akkor a b. u. é. k. betüi között tulajdonképpen ezt kell olvasnunk: „Memento Mori! — Gondolj a halálra és gondolj reánk, a kik az ő segédei vagyunk!“ Már akkor inkább maradjunk üdvözlet nélkül.

Közönség köréből.*)

Jéghegy.

T. szerkesztő ur!

A város egyik szabályrendelete megszabja az utczák és a köztereknek tisztántartását. Ez természetes és a magányosok meg is teszik. Hanem, hogy az Árpád-utczában már most a tél kezdetén milyenek az állapotok, azt megnézni, már az ott levő jéghegy miatt is, érdemes. Ha a körülötte lakók a közlekedés fentartása érdekében minden hamu- és fürészpor készletüket ráöntik, hogy ezzel a közegészségügyi követelményeknek is eleget tegyenek, ugy a köztisztaság ellen követnek el kihágást, mivel a naponként felgyülemlő szemetet a kut körül fellocsolt viz rétegenként fagyasztja oda s igy mintegy elősegitik a jéghegynek mentől gyorsabb emelkedését. Kivánatos volna, hogy intézkedés történne annak időközönkénti fölvágatására.

Tisztelettel —*y*.

* E rovatban helyet adunk minden csak közérdekü felszólalásnak, a beküldő felelősségével. Szerk.

Közgazdaság.

Kiviteli kereskedelmünk érdekében. Minthogy nálunk egyáltalában mi sem történik abból a czélból, hogy a keleti piaczon kivitelünk tért hóditson és minthogy a franczia kereskedők az utóbbi időben a Keleten oly nagy sikereket értek le, talán a mai kereskedőinknek is hasznára lesz, ha a konstantinápolyi franczia kereskedelmi kamara legujabb havi jelentéséből közöljük azokat a tanácsokat, a melyeket ez a kamara ad a franczia kereskedőknek.

A kamara jelentése igy szól:

Elkerülhetetlen, hogy oly czikket készitsünk, a mely kelendő; ugy gyártsuk azt, a mint a vevő kivánja és lehetőleg olcsó áron. Nem szabad elfelejteni, hogy az igen jutányos ár nagyban csökkenti a koczkázatot, mert ily módon elsőrendü vevőket lehet megszereznünk, sőt készpénzfizetést is könnyen keresztülvihetünk. Drágább árakon csak a kétes hitelü, másodrendü vevők fognak vásárolni. *Azonkivül utazni kell és utaztatni.* Ez a legbiztosabb eszközök egyike a Kelettel való forgalmunk emelésére. Előzékeny fizetési feltételeket szabni és bizalmat tanusitani azokkal szemben, kik mindig jól viselték magukat; nem szabad őket visszautasitani, ha szükség esetén a fizetési határidő meghosszabbitását kérik. A rendeléseket nagyon pontosan kell foganatositani, kelő időben szállitani és az árut gondosan csomagolni. Bár a szállitás a rendelő veszélyére történik, az árut a megérkezésig őrizni és gondozni kell. Vállaszszunk jó és bizalomraméltó képviselőt. Az ügynök megválasztásától függ az ügyeletek nagysága és biztossága. A hitelnyujtás előtt a felek felől gondosan tudakozódni kell, a kapott hitelértesitéseket ellenőrizni és azokat minél gyakrabban felfrissiteni. A váltók az áru átadása alkalmával szedendők be. Nyilt számlára dolgozni nem szabad. A pénzbeszedést mindig bank által kell végeztetni.

Palaczkok és poharak hitelesitése. A kereskedelemügyi miniszter a vendéglőkben, korcsmákban és egyéb nyilvános helyeken kimérésre és mértékként használt palaczkok és poharak koronabélyeggel való kötelező hitelesitéséről szóló 31.482/97. sz. rendelet kiterjesztése tárgyában a következő rendeletet adta ki: A mértékként és kimérésre használt palaczkok és poharak mértékhitelesitési koronabélyeggel való ellátása tárgyában 1897. évi augusztus hó 21-én 31.482 sz. alatt kiadott rendeletem első bekezdése értelmében a vendéglőkben, korcsmákban és egyéb nyilvános helyeken kimérésre és mértékként ha[illegible] palaczkok és poharak csakis mértékhitelesités[illegible] nabélyeggel hitelesitve használtathatnak. Ezen [illegible] sikedés alóli kivétel gyanánt idézett rendeletem munksodik bekezdésében fölemlitettem, hogy a termelő az részéről bedugaszolt, lepecsételt, illetőleg egyéb alkalmás módon maradandólag elzárt állapotban forgalomban hozott finom borral töltött palaczkokra a hitelesitési kötelezettség nem terjed ki. Felmerült kételyek eloszlatása czéljából ezen a hitelesitési kötelezettség alól való mentesség tekintetében a termelők által forgalomba hozott finom borral töltött palaczkokra megállapitott kivételt kiterjesztem a kereskedők által fent körülirt módon és feltételek mellett forgalomba hozott, illetőleg vendéglőkben, korcsmákban s egyéb nyilvános helyen árusitott palaczkborokra is.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratok nem adatnak vissza. — Névtelen levelekre nem válaszolunk.

F—l a—ny. A kérdés megoldása nehéz. A férj, aki különben igen jó ember, késön szokott hazajárni és erről kellene leszoktatni. Hát őszintén megvallva, mi nem igen tudunk mit tanácsolni. Első sorban mi is legényemberek vagyunk, a kik önkéntelenül is a férjnek fogjuk pártját. Mindazonáltal a komoly oldalát tekintve a dolognak, ugy véljük, hogy a szigorúság rosz fegyver. Azt hisszük, hogy gyöngédséggel többre megy. Ha elmondja a férjének, hogy minő fájdalmat okoz az nagysádnak, hogy már a házasságuk nem tudjuk hányadik hónapjában (?) is 10 órakor jár haza 8 óra helyett, szivtelen kutyának kell lennie, ha meg nem embereli magát és pontosan meg nem jelenik a vacsoránál.

A—a H. Bizonyára igen furcsán hangzanék, ha egy hölgy rányomatná a névjegyére „N. N. urhölgy, zászló- és bálanya". Az ilyesmiknek legföljebb humoros novellákban van helye.

Nyilttér.*)

Méltóságos gróf **Lázár Ádám** urnak

Helyben

Értesitjük, hogy 1898. évi deczember hó 26-án vett megbizásunk folytán Soó Gáspár róm. kath. gimnáziumi igazgató urtól az „Udvarhelyi Hiradó" és „Székely-Udvarhely" 1898. deczember hó 25-iki számában foglalt nyilttéri közleményért elégtételt kértünk. Soó Gáspár igazgató ur mélt. dr Török Albert és Ugron János urakat nevezvén meg megbizottjaiul, velük a tárgyalást megtartottuk s ennek eredménye az, hogy nevezett megbizott urak előttünk kijelentették:

„A megjelölt nyilttéri közleménynyel megbizónk senkit, különösen pedig gróf Lázár Ádám urat sérteni nem akarta".

Felhatalmazták egyuttal arra, hogy ezen előttünk tett nyilatkozatot méltóságoddal közölhessük.

Ezzel az ügyet befejezettnek tekintjük.

Sz.-Udvarhelytt, 1898. deczember hó 30-án.

Dr. Solymossy Lajos.
Hoffmann Sándor.

Tekintetes **Koncz Aurél** urnak

Helyt.

Megbizásod folytán a mai napon Soó Gáspár ur megbizottjaival, mélt. dr. Török Albert és Ugron János urakkal összejöttünk és nevedben fölkértük, hogy a helybeli lapok 52-ik számában megjelent s magadra nézve is sérelmesnek vélt nyilatkozatért lovagias elégtételt kérjünk.

Soó Gáspár ur megbizottjai kijelentik, hogy a hivatkozott czikkben megbizójuk egyáltalában sérteni nem akart, mit ezennel tisztelettel tudomásodra hozunk.

Kelt Székely-Udvarhelyt, 1898. deczember 31-én.

Solymossy János.
Becsek Aladár.

Tekintetes **Pálmay József** urnak

Helyben.

Tisztelt barátunk!

Megbizásodhoz képest 1898. évi deczember hó 28-án d. u. 4 órakor megjelentünk Soó Gáspár róm. kath. főgimn. igazgató-tanár urnál, hogy tőle a mindkét helyi lap f. évi 50-ik számában megjelent czikkben foglalt és rád nézve is sértő kifejezésekért elégtételt kérjünk. Nevezett urtól azon kijelentést vettük, hogy „kérem értesiteni fogom az urakat"

Ma, azaz 1898. évi deczember hó 29-én d. e. 8 órakor Ugron János ur — mint Soó Gáspár ur egyik megbizottja — felkért, hogy az ügy tárgyalására helyet és időt tüzzünk ki.

Mi az ügy tárgyalására a mai nap délutánjának 2 óráját tüztük ki és helyéül Walter Vilmos helybeli vendéglős szállodájának 5. számu szobáját jelöltük meg.

A kitüzött helyen és időben Soó Gáspár ur megbizottjai: dr. Török Albert és Ugron János urakkal találkozván, a sérelmes ügynek velök történt közlése után, kinyilatkoztatták megbizójuk nevében, hogy a helyi lapok folyó évi 50-ik számában megjelent czikk az előző 49-ik számokban megjelent czikk szerzőjére vonatkozik, a mi pedig a helyi lapok 52-ik számában megjelent közleményt illeti, azzal Pálmay József urat nem akarta sérteni.

Mi azonban ragaszkodván megbizatásunkhoz, kinyilatkoztattuk, hogy megbizónk sértve érzi magát az általa kifogásolt czikkért, mert a helyi lapok 51-ik számában megjelent s többek által aláirt nyilatkozatban a 49-ik számban foglalt czikk tartalmát a valóságnak szószerint megfelelőnek jelentette ki s így a Soó Gáspár ur tollából az 50-ik számban közreadott sértő kitételek megbizónkra is kiterjedhetvén, elégtételt ez okon kérünk. Az eddig folytatott szóbeli tárgyalásunk jegyzőkönyvre vételét Soó Gáspár ur megbizottjai megtagadták.

Ezen eredménytelen szóbeli tárgyalás után folytatólagos [illegible]lások helyéül a vármegyei főszámvevői iroda, idejéül [illegible] mai nap délutánjának 5 órája tüzetett ki kölcsönös [illegible]apodás alapján. Miután a kitüzött helyen és időben, sőt [illegible] 3 negyed órai várakozásunk után is — Soó Gáspár ur [illegible]bizottjai nem jelentek meg s elmaradásuk okáról mivel [illegible]em értesitettek: az ügyet részedről befejezettnek nyilvánitjuk.

Fogadd őszinte tiszteletünk nyilvánitását.

Székely-Udvarhelytt, 1898. decz. hó 29-én.

Németh Albert.
Beszterczey István.

Ezek után a Soó Gáspár ur eljárását a nagyközönség birálatára bizom.

Sz.-Udvarhely, 1898. decz. hó 30-án.

Pálmay József.

Az *Udvarhelyi Hiradó* 52. számában Szőcs Sándor aláirásával megjelent piszkos czikkre mit sem akarok válaszolni, miután az abban foglaltak és előzményei miatt az illetékes hatóságnál bünvádi feljelentést tettem s azt hiszem, a hozandó itélet lesz rá majd a jegilletékesebb felelet.

Mágori Bálint.

*) E rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a szerk.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

541—1898. szám.
b. v.

Árverési hirdetmény.

Alulirott birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a sz.-kereszturi kir. járásbiróság 1898. évi V. 316. számu végzése következtében dr. Válentsik Ferencz ügyvéd által képviselt Rössler és Gábor sz.-udvarhelyi bej. czég javára Varga Sándor szentmihályi lakos ellen 220 frt s jár. erejéig 1898. évi decz. hó 12-én foganatositott kielégitési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 541 frt 20 krra becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák, szekerek, széna, eke, sertés, házi butorok és ágynemüek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a székelykereszturi kir. járásbiróság 1898 évi V. 316/2. számu végzése folytán 220 frt tőkekövetelés, ennek 1898. évi szeptember hó 13. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó dij és eddig összesen 54 frt 53 krban biróilag már megállapitott költségek erejéig Szent-Mihályon alperes házánál leendő eszközlésére **1899. évi január hó 26-ik napjának délelőtt 10 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet igérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sz.-Kereszturt, 1898. decz. hó 28. napján.

Szalontai Albert,
kir. birósági végrehajtó.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hirneves háziszer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbizható, **fájdalomcsillapitó bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagszaggatásnál** és **meghüléseknél** és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem **igazi népszerü háziszer**, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszertárban kész-ben van; **főraktár: Török József** gyógyszerésznél **Budapesten.** Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékü utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni,** az minden egyes üveget **„Horgony"** védjegy és Richter czégjegyzés nélkül mint **nem valódit** utasitsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállitók, **RUDOLSTADT** (Thüringia).

M. kir. államvasútak.

Téli menetrend.

Érvényes 1898. október 1-étől.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.				V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
715			300	—	*ind.* Székely-Udvarhely	*érk.* ^	159			620
731			316		Bikafalva		140			601
743			329		Bögöz		127			547
807			354		N.-Galambfalva		110			530
823			411		Bethfalva		1241			501
831			421		Székely-keresztur		1232			453
848			438		Ujszékely		1203			429
902			454	*érk.*	Héjjasfalva	*ind.*	1148			414
209			1025		Brassó			209	800	
921			504	*ind.*	Héjjasfalva	*érk.*		1112	403	
951	553	1140	532		Segesvár			1051	340	
	654	101		*érk.*	K.-Kapus	*ind.*		945	213	
	—	419			N.-Szeben			—	—	
	656	125		*ind.*	K.-Kapus	*érk.*		943	158	
	849	433		*érk.*	Kocsárd	*ind.*		752	1054	
	—	1030			M.-Vásárhely			1030	115	
	854	443		*nd.*	Kocsárd	*érk.*		750	1042	
	1046	645			Kolozsvár			555	833	
	231	1117			Nagy-Várad			211	342	
	750	620		ˇ *érk.*	Budapest	*ind.*		915	830	

Az indulási és érkezési idők középeurópai időre vonatkoznak.

Az éjjeli idő esti 600 órától reggeli 559 perczig, a perczeket jelző számjegyek aláhuzásával vannak kitüntetve.

Utánnyomat nem díjaztatik.

Húzás szerdán.

Sorsjegyeket ajánl: A Budapesti Ujságirók Egyesülete.

Sorsjáték kezelőség: Budapest IV., Kossuth-Lajos-utcza 1. sz

határozatokhoz valamennyi állam kivétel nélkül hozzájárult, ellenben az anarchistáknak, mint egyéneknek üldözéséhez, sem Svájcz, sem pedig Franczia-ország képviselői nem járultak hozzá. A sajtót illetőleg az államok abban állapodtak meg, hogy a külföldre érkező idegen anarchista laptól a posta szállitási jogot megvonják. Figyelemreméltó körülmény, hogy épen Olaszországban van a legtöbb anarchista lap, számszerint harminczegy, Franczia-országban van huszonöt, Spanyolországban tizennégy, Svájczban kilencz, Angolországban tiz, Hollandiában hat, Belgiumban négy, Németországban het, Oroszországban négy Svéd és Norvégországban egy, Németországban hat, Ausztriában öt, Magyarországban kettő, „Anarkia" és Ohne Staat) és Romániában kettő.

Udvarhelymegye bizalma.

— A szabadelvüpárt értekezlete. —

— deczember 28.

Az udvarhelymegyei szabadelvüpárt intéző nagybizottsága ma délután a főreáliskola tornacsarnokában népes gyülést tartott, a melyen báró *Kemény* Béla pártelnök nagy tetszéssel fogadott beszédében utalt a politikai helyzetre, kifejtvén, hogy a jelen viszonyok közt a párt bizalmából erősitést nyerhetnek küzdelmeikben a párthoz hü képviselők és a párt vezére.

Ezután *Solymossy* Endre tanár hosszabb beszédben, nagy hatás mellett kimutatta, hogy a törvénytelen állapotot maga az obstrukczió teremti és Tisza javaslata épen a törvénytelen állapot létrejöttét ohajtotta elkerülni. Solymossy nagyarányu beszéde után a gyülés egyhangulag elfogadta azt a bizalmi javaslatot, a melyet ott nyomban felolvasott.

A felirat egész terjedelmében igy hangzik:

Nagyméltóságu m. kir. Miniszterelnök ur!

Udvarhelyvármegye és Székely-Udvarhely város választó polgárai hazafias gondolkodásban, de egyuttal aggodalomteljesen gyültünk egybe ma, nem azért, hogy vak lármával adjunk kifejezést pártállásunknak, hanem azért, hogy ugyszólva a 12-ik órában reményt és megnyugvást keressünk a kiszámithatlan bonyodalmak közepette, melybe nagyméltóságod és kormánya egy ádáz irányzat által sodortatott, hógy adjunk nyiltan kifejezést gondolatainknak, nyujtsunk erőt a netán csüggedőknek s egyuttal szolgáljunk egy porszemül azon gáthoz, melyet a féktelenség ellenében kell emelni akkor, midőn az szabadelvü törvényeinken átgázolva, elakarja állami életünket iszapolni.

Van férfias bátorságunk hozzá, hogy kinyilvánitsuk, ha a kormányzatot nem tartjuk megfelelőnek bármi okból, van a hazafias tüzből és lelkesedésből keblünkben annyi, hogy kárhoztató szavunk még önkénytelenül is előtörjön, hogy ha hazafiatlan irányba vezéreltetnénk, de viszont érzünk annyi értelmi erőt önmagunkban, hogy bonczkés alá vévén közállapotainkat, annak jelenlegi betegségét, fel tudjuk fedezni a bajnak eredetét, kutforrásait, s jöjjön bár, ha jönni kell ujból egy sötét pillanat, mely Magyarország egét elboritaná — akkor is van annyi erő izmainkban, hogy a mit a szellem el nem végezhete, azt a test fogja győzelemre juttatni, nem riadunk vissza semmitől, mivel kellő védelmet nyujthatunk törvényeink igaz erejének s nem fogunk meghunyászkodni a kisebbség erőszakossága előtt soha és semmi körülmények között.

Élénk figyelemmel kisértük Nagyméltóságod kormányának minden cselekvését — tudjuk azt, hogy elhivatásának tudatában mindig és kellő időben megtette azt, mit ez ország érdeke parancsolt s ha a széles határok között mozgó házszabályok mellett lehetővé is vált egy töredéknek pillanatra és látszólag megakasztani az állam gépezetet — ez nem a jónak diadalát jelenti a rosz felett — hanem hőmérője az elvakult szenvedélynek, a mérhetlen boszuvágynak, mely kielégitésére kész martalékul dobni legféltettebb kincsünket — az alkotmányt.

Mi könnyebb az értelmetlen nagy tömeg előtt, mint a hatalmat gyülöletes szinben feltüntetni? Ki hordozza szivesen a közterheket, midőn az áldozatot követel? Ki látja szivesen korlátozva akaratát? Bizonyára senki sem; ámde a közjólét, közbátorság és egyéni szabadság biztonságát nem lehet egyebütt keresni s feltalálni, mint a szabatos jogrend legmagasabb nyilvánulásában, az „államban".

Dőre és puja lelkü az, ki más fogalmakat alkot magának, magasztalás nem, de kárhozat illeti azokat, kik az első lépést teszik a lejtőn, mely a jogrend felbomlására vezethet.

Ezer év óta keressük a formákat, melyeken belül a népek jólléte és felvirágzása biztositva van; ezen érzésünk volt a talizmán, mely viharlátott századokon át elvezete a második ezerig — s jaj lenne a nemzetnek, ha nehány elégedetlen fiának vak lármája elegendő lenne, hogy a közös erővel emelt alkotmányos védbástyákat szét birná feszitni.

Mi teljes tárgyilagossággal, országunk s vele a nemzet érdekét szemelőtt tartva, eljöttnek láttuk az időt, hogy felemeljük szavunkat s az igaz hazafiak szorongó aggodalmával kérjük Nagyméltóságodat és széles kormányát, hogy azon hazafias irányban, melyben országunk ügyeit eddig is vezették — vezessék továbbra is, meritsenek erőt a további küzdelemhez a polgárok tiszta meggyőződéséből, saját lelkületük megnyugvásából s alkotmányosan uralkodó dicsőséges királyunk ismételten kifejezett bizalmából.

Im felemeljük kérő szavunkat, nem a megszokott phrasisok tömkelegével, de egyenes, igaz és tántorithatlan ragaszkodásunknak egyszerü kifejezésével.

Itt *Bedő* Ferencz ref. lelkész ajánlotta, hogy ez alkalomból kifolyólag báró *Podmaniczky* Frigyes pártelnöknek üdvözlő sürgöny küldessék, melyet be is mutatott. Szövege ez:

Nagymélt. br. Podmaniczky Frigyes urnak
a szabadelvüpárt elnökének
Budapest.

Udvarhelyvármegye különböző részeiből és Udvarhely városból összegyült választó polgárok mai napon tartott népes értekezlete egyhangulag tiltakozólag emelte fel szavát nehány elégedetlenkedő képviselőnek terrorizmust czélzó eljárása s az alkotmányos rend felforgatása ellen. Kormányelnök és miniszterium iránti feltétlen bizalmát feliratban juttatja a miniszterelnökhöz, kitartást és Isten segedelmét kivánja a szabaelvüpárt és kormány további hazafias munkálkodására is.

Gróf *Lázár* Ádám főjegyző inditványára a báró Kemény elnök elnöki megnyitoja egész terjedelmében jegyzőkönyvre vétetni határoztatott.

A minden egyes momentumot élénk éljenzéssel kisért értekezlet 4 órakor az elnök éltetésével ért véget.

Ujdonságok.

1899.

A mult éjjel megszaporodott a nevezetes halottak száma. Az ó-esztendő halt meg és mint hogy egy kerek év alatt annyi minden nevezetes dolog történik, ami az emberiség ügyeit előbbre viszi, ugy gondoljuk, megérdemli ez a reménységben fogantatott és emlékekben gazdag halott, hogy röviden elpárentáljuk. De az az öröm, amit az uj esztendő friss reménységei támasztanak, könnyü szerrel csábit el minket a gyásztól, ami ugyis csak szimbolikus lehet. Ki látott már szomoru Szilveszter napját? Ha egyeseket fogva is tart ezen a napon valami bú: a köztudatban mégis az van, hogy az év utolsó napját vigan kell tölteni. Örvendve, jókedvvel, annyi lelkesedéssel, amennyivel csak lehet, illik átlépni az ujesztendőnek egy másodperczben muló határát. Mert a milyen az uj év első napja, olyan lesz az egész esztendő is, ezt tartja legalább a babona, ami benne van a legjobb nevelésü emberben is, hiába szeretik eltitkolni. Vajjon ez lesz-e az a vig esztendő, amiért a himnusz költője imádkozott s amit mindnyájan Messiásként várunk?!... Ki tudja? — A kérdésre majd megjön a felelet s ujabb háromszázhatvanöt nap elteltével valamennyien tudni fogjuk. Egyelőre csak reménykedünk és bizunk. Sokan, az igaz, hogy egyebet nem tesznek, csak biznak. De ezt azután cselekszik rendithetlenül vakhittel és fatalizmussal, mint egy keleti ember, aki egy fa alatt várja napestig a jószerencsét. Bizony ebben az uj esztendőben az lenne minékünk a legnagyobb szerencsénk, ha minél inkább megkevesbednék a fatalizmusra hajló tétlen természetü honpolgároknak a száma ebben az országban. Ha ezt már most tudnók: nagy okunk lenne jó előre is ujjongva éltetni az uj esztendőt, a minek egyelőre nincsen más érdeme, minthogy telesziv hatjuk magunkat belőle reménységgel. Ez is csak valami. Hisz a reménytelenséggel kezdődik az egész élet haszontalansága. Bizzunk és reméljünk hát. Éljen az uj esztendő!

Karácsonyi ünnepek. Karácsonykor az ünnep rendkivüli fölmelegitő varázsa alatt az emberek szeretete jobban szétárad, mint egyébkor; rokonok, jóbarátok kedves ajándékokkal lepik meg egymást. Fekete karácsonyunk volt, amennyiben hó nem volt, azonban a hóval járni szokott hideg megérkezett s ha nem is ropogott a hó talpunk alatt, azért az utczák képét elevenné, mozgalmassá tette a száraz, csipőt hideg. Az áhitatos közönség a templomokat is tömegesen látogatta s bár hová is nézett az ember, mindenütt ünnepi hangulattal találkozott.

A „zárt ülés"-hez. A Maros-Vásárhelyen megjelenő *Közérdek* 52. számában hosszasan foglalkozik lapunk 51. számában a *Válentsik* Ferencz tiszti főügyész ügyében tett nyilatkozatunkra, mely szerint „az *Udvarhelyi Hiradó* 1898. deczember hó 18-iki számában Zártülés czim alatt *láthatóan sugalmazott* kommentárok láttak nyomdafestéket." — *Pálffy* Mihály a Közérdek szerkesztője e kijelentésére csupán annyi megjegyezni valónk van, hogy a kérdéses czikket, mely a sötétben ólálkodó rágalmazót elitéli, *nem sugalmazták*, hanem lapunk initiativájából látott napvilágot. Lapunk feltétlen önállóságát minden esetben bebizonyitotta. A közleményről megjelenéseig senki se tudott, és hogy dr. Válentsik tiszti főügyész mellett emeltük fel szavunk, annak oka az, hogy az ugynevezett „megrágalmazási rendszer" vármegyénkben utóbbi időben szörnyen fölburjánzott s a politikai fenegyerekek a csatát a személyes térre terelték át.

Uj gépész mérnök. *Steinburg* Ottó, helybeli tekintélyes kereskedő és az udvarhelymegyei takarékpénztár igazgatójának *Ottó* fia, a budapesti müegyetemen a napokban fényes erdeményü vizsga után mérnöki oklevelet szerzett.

Karácsonyfa ünnepély. A Mária-Valéria gyermekkertben 25-én délután történt meg a karácsonyi ajándéktárgyak kiosztása. Az iskola terme zsufolásig megtelt erre az alkalomra a város előkelő közönségével. A terem közepén dusan megrakott óriási karácsonyfa állott. Aranyozott dió, alma, megszámlálhatlan mennyiségü csecsebecse csillogott a sok gyertyácskák fényében, mig a felhalmozott sok édesség, a tágra meresztett szemmekkel bámuló apróság inyét csiklandozta. A kicsikékhez özv. *Kassay* Endréné az óvoda vezetője intézett beszédet, mig az ajándéktárgyak kiosztását *Soó* Mariskával végezte. Sok játékszer, könyv jutott mindegyik apróságnak, a kiknek boldogságát fénylő szemük, rózsás arczuk tanusitotta, melyek a gyertyák fényétől még pirosabbakra festették az izgatottságtól és meghatottságtól is kipirult arczocskákat.

Az angyalhozta karácsonyfához a következő adományok folytak be: Molnár Lajos 1 frt, Teuchner Jakab 50 kr, Waldman Lajosné 1 frt, Tamási Péterné 1 frt, Kassai Dénes 30 kr, dr. Kovács Mórné 1 frt, özv. Török Pálné 1 frt, Nagy László 30 kr, Persián Jánosné 1 frt, Szöllősy Ferenczné 50 kr, Emberi Árpádné 50 kr, Kassay Albertné 50 kr, gr. Lázár Ádámné 1 frt, S. J. 10 kr, Reiner János 30 kr, Reichert Károlyné 20 kr, Biró Sándorné 20 kr, Szabó Györgyné 10 kr, Paschek Viktor 1 frt,

---

de késő volt, a homlokára szoritva a fegyvert — önmagát lőtte agyon.

A lövés durranása eszméletre térité a nőt és ész nélkül emelkedett térdeire s vonta elő fejecskéjét a tükör mellől, hogy lássa mi történt. Örömsikolyt akart hallatni, meglátva engem, az élőt, de mikor férje holttestére esett tekintete, torkába fagyott a sikoly...

A lövés pedig az én szerelmemet fagyasztotta meg. Nem tudtam többé szeretni ezt a szép asszonyt.

A temetésen láttam utoljára. Remegő ajakkal sugtam vigasztaló szavakat s elkészitettem a válásra. Ugy látszik őt is kisértette már a halott férj eltorzult arcza, mert nem mert ellenkezni...

A temetésnek vége volt s én azonnal hazautaztam anyámhoz. Nőtlen maradtam s közel tiz évig nem mentem a fővárosba. A szép asszonnyal nem tudtam mi történt, nem mertem kérdezősködni tőlle. A bün tudatának terhe nyomott s nyom most is, ezért nem nősültem meg, mert bünős voltam s megérdemeltem volna a sorstól, hogy amint a férjét megcsalta az asszony általam, az én nőm engem csaljon meg egy másik által... Ez volt az én életemnek legfontosabb, de egyuttal legszomorubb momentuma...

Jenő elhallgatott s a csendet nem zavarta senki sem. Nem volt kedve egynek sem elmondani az ő élete legfontosabb eseményét. Montbizot észrevette, hogy mily nagy levertséget okozott történetével, megsimitá homlokát, kezébe vette a poharat s koczintásra tartá:

— Itt van az uj év! félre a buval, éljen a vigság, csengjen a pohár!...